

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. novembrī iesniedza *Pesti Központi Kerületi Bíróság* (Ungārija) — *Martin Meat Kft./Simonfay Géza un Ulrich Salburg*

(Lieta C-586/13)

(2014/C 71/04)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Martin Meat Kft.*

Atbildētāji: *Simonfay Géza, Ulrich Salburg*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām un it īpaši — Eiropas Tiesas spriedumā apvienotajās lietās no C-307/09 līdz C-309/09 ⁽¹⁾ izmantoto darbaspēka nodrošināšanas definīciju var runāt par darbaspēka nodrošināšanu, ja darbuzņēmējs uzņemas pienākumu ar savu darbinieku palīdzību klienta kautuvē no viņa īrētās telpās pārstrādāt liellopu pusliemeņus un tos fasēt tirdzniecībai gatavos gaļas iepakojumos, ja darbuzņēmējs saņem samaksu atkarībā no pārstrādātās gaļas kilogramiem un darbuzņēmējam jāakceptē tas, ka par gaļas pārstrādāšanu norunātā samaksa tiek samazināta gaļas pārstrādes nepietiekamas kvalitātes gadījumos, ņemot vērā arī to, ka darbuzņēmējs šo pakalpojumu uzņemošajā dalībvalstī sniedz tikai un vienīgi vienam klientam un ka šis pēdējais veic arī gaļas pārstrādes darba kvalitātes pārbaudi?
- 2) Vai Eiropas Tiesas spriedumā apvienotajās lietās no C-307/09 līdz C-309/09 noteiktais pamatprincips, saskaņā ar kuru darbaspēka nodrošināšana var tikt ierobežota laikā, kad ir spēkā pārejas noteikumi attiecībā uz darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kas ietverti līgumos par to dalībvalstu pievienošanu, kuras pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, ir piemērojams arī tādai darba ņēmēju norīkošanu darbā, kas tiek veikta darbaspēka nodrošināšanas ietvaros, ar kuru uzņēmums, kura juridiskā adrese ir tādā dalībvalstī, kura pievienojusies Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, norīko darba ņēmējus darbā Austrijā, ja šī norīkošana notiek jomā, kas nav aizsargāta joma pievienošanās līgumu izpratnē?

⁽¹⁾ Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. novembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) — *F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt*

(Lieta C-589/13)

(2014/C 71/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt*

Atbildētāja: *Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien*

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 56. pants (tagad — LESD 63. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts nodokļa piemērošanas režīms Austrijas privāta fonda saņemtajiem ienākumiem no kapitāla un ienākumiem no kapitāldaļu atsavināšanas, kurā "pagaidu nodokļa" piemērošana privātam fondam, lai nodrošinātu vienreizēju nodokļa piemērošanu iekšzemē, tiek paredzēta tikai gadījumā, ja, pamatojoties uz konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, privāta fonda ziedojumu saņēmējs tiek atbrīvots no ienākumu no kapitāla nodokļa, ar ko principā tiek aplikti ziedojumi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. novembrī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) — "*go fair*" *Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona*

(Lieta C-594/13)

(2014/C 71/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: "*go fair*" *Zeitarbeit OHG*

Atbildētāja: *Finanzamt Hamburg-Altona*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta interpretāciju:

- a) Vai dalībvalsts var tai paredzēto rīcības brīvību attiecībā uz struktūras sociālā rakstura atzīšanu izmantot tādējādi, ka tā gan atzīst personas, kuras veic maksājumus sociālai un aprūpes slimokasei, taču neatzīt arī valsts pārbaudītus aprūpes darbiniekus, kuri savus pakalpojumus aprūpējamiem sniedz tieši?
- b) Gadījumā, ja valsts pārbaudīti aprūpes darbinieki ir atzīstami par sociālās iestādes darbiniekiem: vai tādas pagaidu darba aģentūras atzīšana, kura valsts atzītas aprūpes iestādes (mērķiestādes) nodrošina ar aprūpes darbiniekiem, izriet no nodrošināto darbinieku atzīšanas?
- 2) Par Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 134. panta a) punkta interpretāciju:

Vai nodrošināšana kā ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu cieši saistīta darbība ar valsts pārbaudītiem aprūpes darbiniekiem mērķiestādēs (struktūra, kurā darbinieks tiek nodarbināts) aprūpes pakalpojumu sniegšanai ir nepieciešama, ja mērķiestāde nevar darboties bez aprūpes darbiniekiem?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-364/10 Duravit AG u.c./Eiropas Komisija 2013. gada 25. novembrī iesniedza Duravit AG u.c.

(Lieta C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (pārstāvji — Dr. U. Soltész, LL.M. un C. von Köckritz, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- 1) Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-364/10 atcelt tiktāl, ciktāl ar to tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēju prasība;
- 2) atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai pilnībā atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmuma C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu aprīkojums un armatūra 1. panta 1. punktu, 2. un 3. pantu tiktāl, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzējas;
- 3) pakārtoti (2. prasījumam), atcelt vai būtiski samazināt iepriekš minētajā lēmumā apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktos naudas sodus;
- 4) turpmāk pakārtoti (2. un 3. prasījumam), nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējai tiesai atbilstoši Tiesas spriedumā ietvertajam tiesiskajam vērtējumam;
- 5) katrā gadījumā piespriest Komisijai segt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas kopumā izvirza sešus apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 31. pantu, nevainīguma prezumpciju un tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (Pamattiesību hartas 47. pants un 48. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar 52. panta 3. punktu, un ECPAK 6. panta 1. un 2. punkts), jo tā esot atteikusies veikt tieši prasīto neierobežoto apstrīdētā lēmuma pārbaudi, esot pamatojusies uz Komisijas faktiski un tiesiski konstatējumus pareizības prezumpciju un neesot pietiekami izmantojusi savu rīcības brīvību saistībā ar naudas soda noteikšanu.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 263. pantu, prasītāju tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību (Pamattiesību hartas 47. pants pirmā daļa) un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu, jo tā neesot pietiekami īstenojusi savu tiesiskuma pārbaudi un esot pārsniegusi tās robežas, apgrūtinot apelācijas sūdzības iesniedzējas.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot vairākkārt acīmredzami un nolēmuma pieņemšanai nozīmīga veidā sagrozījusi lietas dokumentu saturu un rezultātā esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un pārkāpusi atzītos pierādīšanas procesa principus.